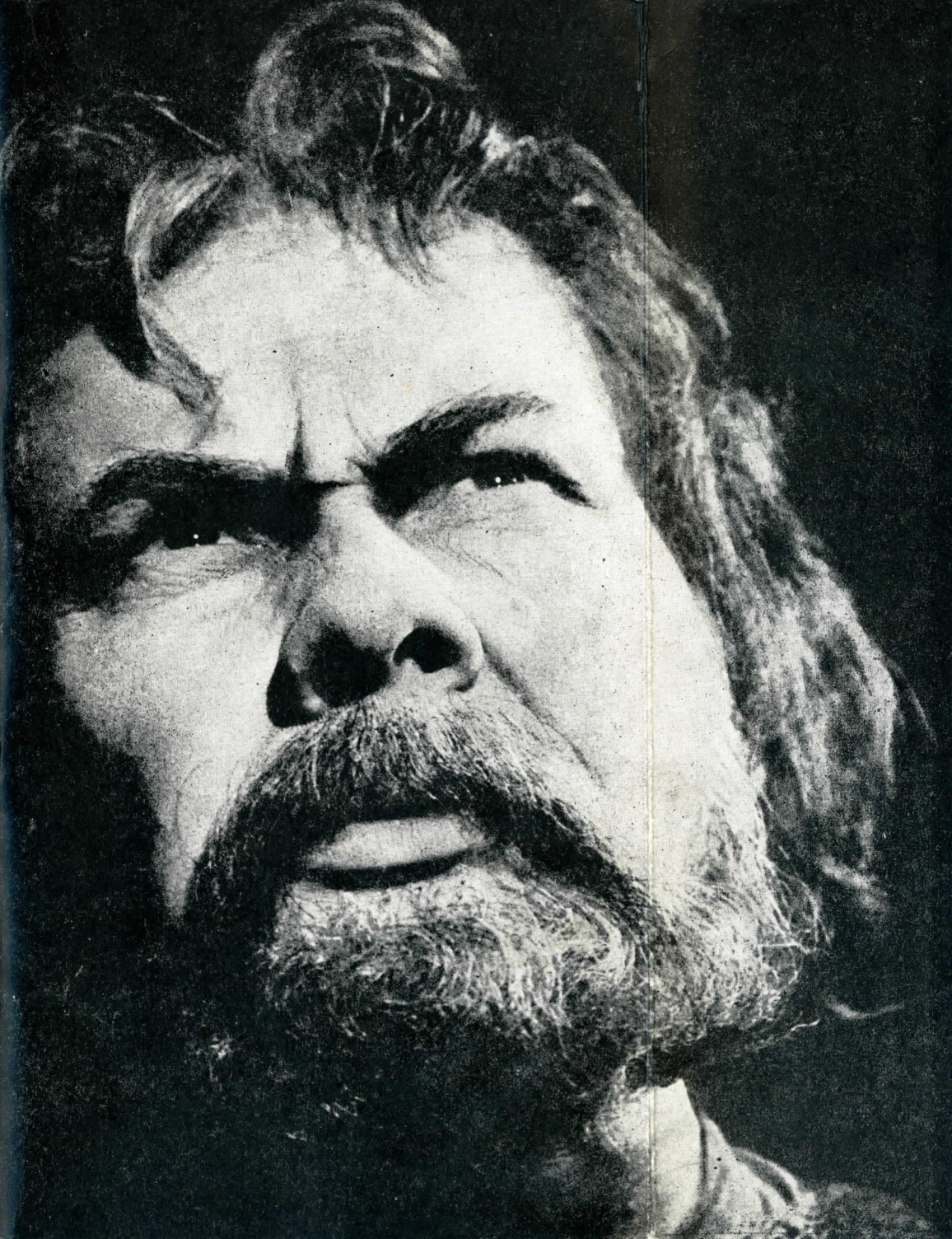

XXXI. JIRÁSKŮV HRONOV

ÚSTŘEDNÍ
PŘEHLÍDKA
DIVADELNÍCH
SOUBORŮ
LIDOVÉ
UMĚLECKÉ
TVŮRIVOSTI

HRONOV 19. SRPNA — 27. SRPNA 1961

Co je dnes jedním z nejnáléhavějších úkolů na kulturní frontě? Jistě to, aby na řízení kulturního života i na vytváření nových kulturních hodnot se aktivně podílely široké masy pracujících. Proto také naše strana tak vítá a podporuje všechno, co napomáhá masovému rozvoji socialistické kultury.

Rudé právo, 28. V. 1961

...především na tom, v jakém rozsahu, s jakou iniciativou a jak aktivně se budou na vytváření bohatšího kulturního života v městech i na vesnicích podílet sami dělníci a družstevníci, je závislé úspěšné dovršení kulturní revoluce a tím konec konců i vytvoření nutných kulturních předpokladů pro náš postupný přechod ke komunismu.

Rudé právo, 28. V. 1961

Chceme, aby celá činnost ochotnických souborů vycházela ještě výrazněji z jasného pochopení společenské potřeby. V tomto smyslu bojujeme za vysoké agitační poslání ochotnické scény — za agitaci uměním pro socialismus, za socialistickou aktivizaci lidí. Není správné dělit amatérské divadlo na agitační a jiné, při čemž pod dojmem „jiné“ se myslí divadlo pracující na základě dramaturgie a pod pojmem „agitační“ divadlo malých forem. Podobné dělení je nesprávné a nezdравé. Avšak na druhé straně žádáme od ochotnických souborů, aby dovedly kombinovat své zbraně a možnosti, spojovat práci na velkých hrách podle potřeby i s pružným nastudováním malých scének, bezprostředně reagujících na problémy dne. K tomu ovšem je třeba, aby skutečně hluboko žily se svým prostředím, reagovaly na ně, aby samy žily společensky aktivně.

Rudé právo, 30. VIII. 1960

Je nesporné, že podíl divadla na dovršování kulturní revoluce je při rozsáhlosti naší divadelní kultury neobyčejně velký. Proto je třeba, aby se kvalita divadelní práce vyrovnala velkým úkolům, které před naším di-

vadlem stojí. V tomto ohledu se v oblasti divadelní tvorby objevují vážné problémy, k jejichž odhalení a řešení přispěly i festivaly v Liptovském Mikuláši a Jindřichově Hradci. Oč jde? Nemusíme si zastírat, že jedním z velkých problémů ochotnické práce je disproporce mezi úkoly, které společnost souborům právem ukládá a mezi možnostmi, jaké soubory mají. Náročnost těchto společenských úkolů neustále stoupá a proto je také třeba neustále přehodnocovat tradice: oddělit tradice revoluční od měšťáckých a rozvíjet je ve shodě s neustále se měnícími a vyvíjejícími potřebami současné společnosti. Nelze nevidět, že divadlo dnes nemůže působit jen myšlenkami, které divákům sděluje. Každá myšlenka, ať sebepravdivější a sebekrásnější, ztrácí mnoho ze své průkaznosti, není-li vyslovena přesvědčivě, umělecky. Záleží nám tedy na celém úhrnu ideově-estetického působení na diváka. Tento požadavek komplexního ovlivňování myšlení i cítění lidu vyvstává tím důrazněji, čím dostupnějšími se stávají nejvyšší kulturní hodnoty. Stoupá náročnost diváků, musí proto stoupat — a určitě stoupne — i kvalita ochotnického divadla.

Ze závěrů celostátní přehlídky souborů LUT 1961
v Jindřichově Hradci

Není rozhodně naším vyznáním omezovat se jen na určité inscenační koncepce či úzkoprsé kanonizovat jen některé předem vymezené formy. Užití výrazových prostředků nemůže ovšem nikdy být věcí libovůle. Vše, co se na jevištích děje, má být vždy vedeno jednotným cílem: umocnit aktivní přetvářející sílu divadelního umění tak, aby vedlo, strhlo i burcovalo diváka k přesvědčenému a zanícenému spoluvytváření nových perspektiv socialismu a komunismu. Uvědomme si, že právě tento smysl a toto poslání divadelního umění bude budoucností zcela zákonitě stále násobeno.

Jinými slovy řečeno: divadelní umění může mít tisícovou výrazovou tvářnost, ale smysl může být jen jeden: sloužit člověku naší doby a pomáhat mu dobývat komunistické obzory.

Vladimír Koucký na II. sjezdu SČDFU

Lidová umělecká tvořivost se dostává do mocné soutěže s rozhlasem, s filmem, s televizí, ba i s profesionálním divadlem, o které se má a může opírat. Vydržet tu soutěž mohou jen lidé s jasnou hlavou a čistým srdcem, lidé vytrvalí, v díle neochabující, kteří milují umění a jsou plni optimismu a radosti, vlastnostmi, jimiž chtějí podarovat své bližní, své soudruhy.

Národní umělec Jaroslav Průcha, člen činohry ND

Nedílnou součástí našeho úsilí musí být spolupráce se socialistickou lidovou tvořivostí. Musíme pro tuto spolupráci udělat mnohem víc než dosud — v duchu poselství delegace ÚV KSČ našemu sjezdu. Budeme spolupracovat v lidových školách umění na výchově aktivních tvořivých diváků a posluchačů socialistického umění i na výchově nových uměleckých talentů.

Z usnesení II. sjezdu SČDFU

Ochotnické divadlo přirozeně vždy bylo a je zálibou, zájmovou činností lidí, koníčkem. Ale není to záliba úzce soukromého rázu. Má charakter společenské činnosti, která při tradiční rozšířenosti ochotnického divadla má u nás i závažný společenský dosah.

Rudé právo, 30. VIII. 1960

Zvykli jsme si chápat dosud naše socialistické divadelnictví jako jenom divadlo profesionální. Ale stojí před námi už delší dobu uvažovaný úkol — divadelní ochotníci. Nebývalý rozvoj divadelní lidové tvořivosti, jehož jsme svědky, nemůžeme ponechat bez pomoci odborníků. Zvláště významná v této oblasti jistě bude spolupráce umělců a teoretiků v rodících se lidových školách umění. To je kvalitativně nový úkol a bude záležet na nás všech a zvláště zase na pobočkách, které mohou mít nejtěsnější styk s divadelními amatéry, jak si s ním budeme umět poradit k prospěchu amatérského i profesionálního divadelnictví.

Vítězslav Vejražka, nositel Řádu práce,
na II. sjezdu SČDFU

Musíme rozhodně mnohem více než dosud vycházet z toho, že budeme divadelnictví chápat jako jednotný celek, v němž se v nové syntéze spojuje divadlo profesionální i lidová umělecká tvořivost. Abychom se do všech důsledků přestali dívat na ně jako na vzájemně se vylučující protiklady a vytvářeli v tomto smyslu jednotné československé divadelní umění, to ovšem předpokládá i uskutečnění řady konkrétních kroků. První z nich je již obsažen v záměru vybudovat síť lidových škol umění, jejichž význam je i v nových možnostech výchovy mladé divadelní generace.

Vladimír Koucký na II. sjezdu SČDFU

Základem vzdělání divadelníka, profesionála i amatéra, je vždy co nejširší kulturně-politický rozhled. Na tomto základě teprve lze studiem techniky a metodiky divadelní práce budovat specializaci jednotlivců pro jeden obor umění. Divadelní představení, předváděné veřejnosti, na niž má mít kulturně-společenský vliv, by tedy mělo být vrcholem dlouhodobé systematické práce nejen na studiu inscenace, ale zejména na vzdělávání členů souboru.

Ze závěrů celostátní přehlídky souborů LUT 1961
v Jindřichově Hradci

Zlepšení metodické a poradenské práce, které je nejnáléhavější na vesnici, je ovšem problémem celého hnutí. Právě ona musí usměrňovat nadšení a chuť pomáhat lidovým umělcům od diletantských začátků k takové úrovni, při níž by jejich hra opravdu vzrušila diváky, podmanila si je. To znamená pomáhat souborům dělat divadlo živé, soudobé, s dobrou úrovní divadelní profese.

Rudé právo, 30. VIII. 1960

Říkáme otevřeně, že chceme současné, moderní divadlo. Je nám cizí přízemní staromilství, konzervativní setrvávání na tom, co se přežilo, jednotvárnost a šedivost.

Modernost však nelze spatřovat jen ve formě, tím méně pak v mechanickém „adaptování“ určitých forem minulosti, byť byly ve své době sebemodernější. Moderní je jen takové umění, které v pravdivém odrážení skutečnosti postihuje i perspektivy vývoje a ukazuje cesty k zítřku.

Vladimír Koucký na II. sjezdu SČDFU

Cílem výchovné práce naší strany je všestranně a harmonicky rozvinutý člověk komunistické epochy. A na jeho formování má rozhodující vliv práce, veřejně politická činnost a kultura, kterou přijímá a na jejíž tvorbě se také podílí. Nejde tedy jen o pouhé přijímání kulturních hodnot, ale i o aktivní účast lidí na jejich tvorbě. A z tohoto zorného úhlu se jeví pak i jinak například vztah profesionálního a amatérského umění a především pak jejich další vývoj na cestě ke komunismu. Rozvoj profesionálního umění povede k dalšímu překonávání výlučnosti umění a umělců — dědictví třídních společností. Neustálý růst amatérského umění, provázený růstem jeho úrovně, ještě více rozšíří sféru působení umění profesionálního tím, že lidé budou vnímavější, připravenější umění přijímat. Ačkoli tento proces nepovede k nějakému organickému splynutí umění profesionálního a amatérského, povede jistě k tomu, že se umění stane člověku potřebou a lid sám stále dokonalejším a suverénnějším soudcem všech uměleckých hodnot. I tuto cestu je ovšem třeba promyšleně připravovat. Jednou z forem je například vytváření smíšených divadelních souborů, jejichž základ tvoří kolektiv ochotníků, doplněný o profesionální divadelníky, především režiséra apod. Zdá se, že v řadě měst — především v některých závodních klubech, které mají širokou základnu ochotníků i dobré jevištní možnosti — podmínky k provádění tohoto námětu už dozrály.

Rudé právo, 28. V. 1961

XXXI. JIRÁSKŮV HRONOV

19. srpna	15.30
sobota	20.00
20. srpna	15.30
neděle	20.00
21. srpna	15.30
pondělí	20.00
22. srpna	15.30
úterý	20.00
23. srpna	15.30
středa	20.00
24. srpna	14.00
čtvrtek	18.00
	21.00
25. srpna	15.30
pátek	20.00
26. srpna	15.30
sobota	20.00
27. srpna	14.00
neděle	19.00

Josef Kajetán Tyl: Tvrdohlavá žena

František Frýda: Korene vo vetre

Pavel Kohout: Třetí sestra

Alois Jirásek: Jan Roháč

Vojtěch Cach: Paní Kalafová

Božena Fixová: Černá kobra

Guilherme Figueiredo: Liška a hrozny

Pavol Országh-Hviezdoslav: Hájníková žena

Vratislav Blažek: Příliš štědrý večer

Alexej Arbuzov: Irkutská historie

PROGRAMOVÁ KOMISE
XXXI. JIRÁSKOVA HRONOVA
PŘI ÚSTŘEDNÍM PORADNÍM SBORU
PRO DIVADLO

JIŘÍ BENEŠ, předseda Ústředního poradního sboru pro divadlo, člen výběrové poroty

JIŘÍ VALENTA, vedoucí divadelního oddělení ÚDLUT, člen výběrové poroty

VLADIMÍR SEMRÁD, předseda dramaturgické sekce ÚPS-d, člen výběrové poroty

OLGA LICHARDOVÁ, vedoucí divadelního oddělení Osvetového ústavu v Bratislavě, členka výběrové poroty

ADOLF MORÁVEK, člen předsednictva ÚPS-d

JIŘÍ KAREŠ, člen ÚPS-d

JOSEF VAVŘIČKA, pracovník Domu osvěty v Hradci Králové

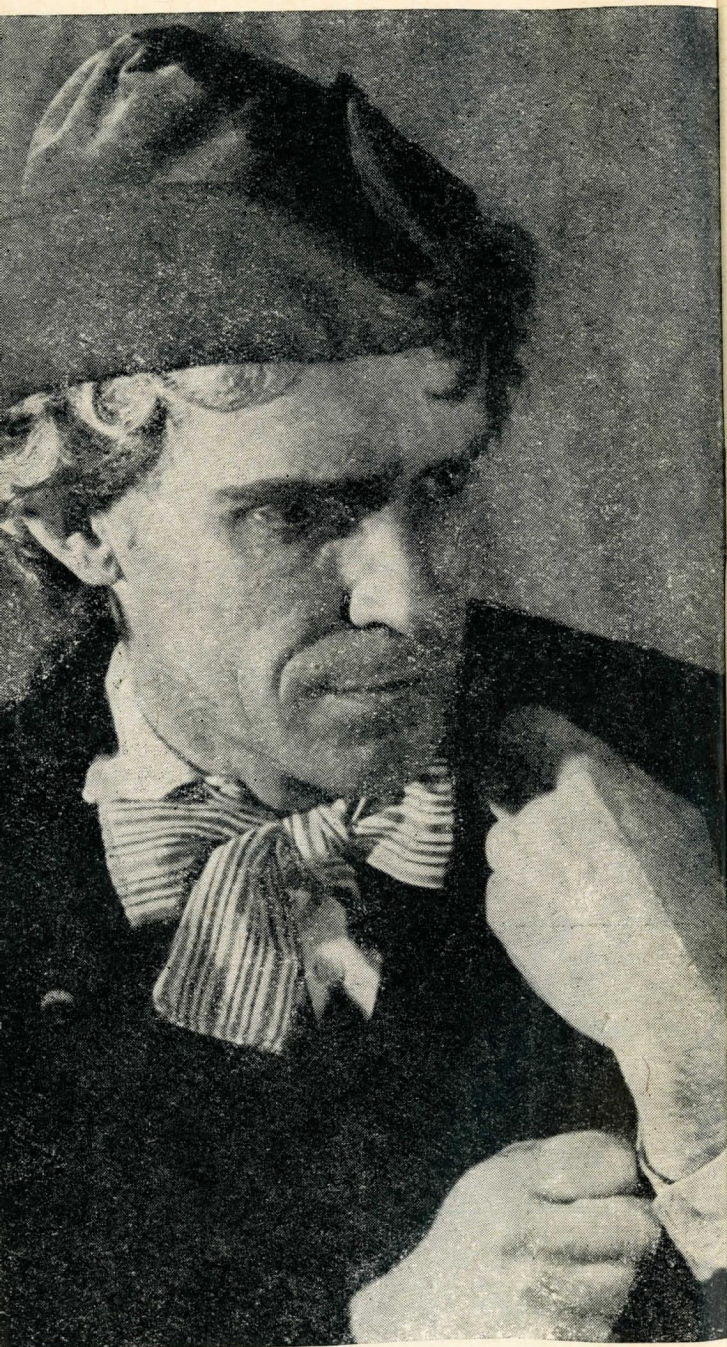
ČESTMÍR FISCHER, inspektor pro kulturu Okresního národního výboru v Náchodě

JAN ČISAŘ, redaktor časopisu Divadlo

GEJZA PASTIERIK, člen slovenského poradního sboru pro divadlo

Dr KAREL ČERVINKA, předseda Přípravného výboru XXXI. Jiráskova Hronova

DIVADELNÍ ODBOR
ZÁVODNÍHO KLUBU
VÍTKOVICKÝCH ŽELEZÁREN
KLEMENTA GOTTWALDA
OSTRAVA - VÍTKOVICE

TVRDOHLAVÁ ŽENA

Režie . . . . .
 Scéna . . . . .
 Kostýmy . . . . .
 Hudba . . . . .
 Dirigent . . . . .

Zlatohlav, kníže duchů krkonošských . . . . .
 Černobejl } . . . . .
 Poledník } skalní duchové . . . . .
 Matinoha } . . . . .

Johanes Pěnkava, školní pomocník . . . . .
 Jahelková, pachtýřka na mlejně . . . . .
 Tereзка, její dcera . . . . .
 Madlenka, děvečka . . . . .
 Anička, děvečka . . . . .
 Kuba, pacholek . . . . .
 Hrdopýška, majitel panství . . . . .
 Vydřiduška, jeho správce . . . . .
 Kohoutek, konšel . . . . .
 Loukota, rychtář . . . . .
 Ezechiel, chudý žid . . . . .
 Nozejček, toulavý šlejiř . . . . .
 Vašek, vesnický pacholík . . . . .
 Mládek . . . . .
 Javůrek, podruh . . . . .

Text sleduje . . . . .
 Světla . . . . .
 Jevištní mistr . . . . .

Břetislav Černý . . . ekon. nám. řed. strojírny NHKG
 Kolektiv souboru za spolupráce
 Vladimíra Šrámka . . . . . výtvarník SD Ostrava
 Marie Arlethová . . . . . v domácnosti
 Petr Mandl . . . . . skladatel
 Josef Kubenka . . . . . úředník

Miroslav Etzler . . . . . učitel
 Josef Slavík . . . . . montér
 Miroslav Böhm . . . . . montér
 Zdeněk Jaroš . . . . . technik
 Inž. Dušan Zakopal . . . ved. dopravního odd. MěNV
 Růžena Franková . . . . . vedoucí prodejny
 Karla Šeděnková . . . . . úřednice
 Jindra Michlová . . . . . učitelka
 Jindra Gorná . . . . . úřednice
 Adolf Král . . . . . svářeč
 PhMr Václav Finger . . . . . lékárník
 Jaromír Přechek . . . . . revident
 Luděk Jarolím . . . . . hodinář
 Jindřich Michl . . . . . učitel
 František Arleth . . . . . důchodce
 Čeněk Halška . . . . . strojník
 Jiří Hájek . . . . . úředník
 Jaroslav Vích . . . . . elektrikář
 Josef Glogar . . . . . technický úředník

Jiřina Bohačíková . . . . . zdravotní sestra
 Karel Bohačík . . . . . investor NHKG
 Josef Tvarůžek . . . . . důchodce

Já miloval odjakživa lidské plémě; ono je símě ducha věčného a kdyby si vespolek rozumělo, mělo by také jeho říši na zemi.

Divadelní odbor Závodního klubu Vítkovických železáren Klementa Gottwalda přijíždí do Hronova již potřetí. V roce 1955 zvítězili Vítkovičtí v Hronově svou inscenací Stehlíkových Nositelů řádu, příští rok byli na druhém místě se Selskou láskou. Letos přicházejí s Tylem. Potřetí v Hronově — a soubor existuje teprve 16 let. Vznikl v roce 1945 jako odborářský kolektiv, hned na začátku své práce dosáhl úspěchu inscenací Spitzerovy Sklárny a po řadě dalších úspěchů byl mladý kolektiv posílen a rozšířen, když se roku 1950 sloučil s divadelními soubory Havlíček a Tyl. Nyní má soubor 46 členů, z nichž mnozí jsou zaměstnání mimo VŽKG. V roce 1954 soubor založil tradici Vítkovické divadelní žatvy, která se konala letos již po osmé.

Repertoár souboru za leta jeho trvání je velmi pestrý. Najdete v něm Tyla i Káňu, Klicperu i Lorcu, Šaldu i Molièra, a nechybí v něm ani hry pro děti. V současné době připravují ve Vítkovicích hru Všichni moji synové Arthura Millera, Její přátelé Viktora Rozova a chystají se i na novou hru „svého“ Miloslava Stehlíka O korunu a lásku, jejíž námět autor vytěžil z prostředí brigád socialistické práce ve Vítkovických železárnách. Soubor se schází třikrát týdně a navštěvuje pravidelně všechny premiéry Státního divadla v Ostravě, jehož ředitel Vladislav Hamšík je patronem a instruktorem souboru. Soubor nachází pomoc i pochopení u odborové organizace VŽKG, která se stará i o dobré provozní podmínky pro soubor, jehož sídlo, Společenský dům, se v současné době adaptuje tak, aby lépe než dosud vyhovoval divadelnímu provozu.

Blažek

Lorca

Klicpera

Pfeiffer

Stehlík

Beaumarchais

Lichardová-Lokvencová

Třetí přání

Mariana Pinedová

Zlý jelen

Slavnost lampiónů

Mordová rokle

Lazebník sevillský

Popelka

20. srpna 1961 v 10 hodin plenární diskuse o představení na téma »Význam klasiky pro vývoj moderního divadla«

DIVADELNÝ SÚBOR
UČITEL'OV
OSVETOVÉ BESEDY
V LEVICIACH

KORENE VO VETRE

Překlad . . . . .

Režie . . . . .

Scéna . . . . .

Musilová . . . . .

Stana . . . . .

Andula . . . . .

Lida . . . . .

Kletečková . . . . .

Stehlík . . . . .

Vojto . . . . .

Martin . . . . .

Hronek . . . . .

Text sleduje . . . . .

Technické vedení . . . . .

Milan Gabriš

Zoltán Henč . . . . . inspektor pro
kulturu ONVJaroslav Prusenovský . . . . člen Divadelního souboru
ZK ROH Armaturka, Myjava

Katarína Šinková . . . . . ředitelka ZDŠ

Magda Škoblová . . . . . učitelka

Ludmila Kasanová . . . . . učitelka

Eva Čauderová . . . . . učitelka

Elena Bátovská . . . . . učitelka

Emil Lacko . . . . . ředitel ZDŠ

Norbert Považský . . . . . aranžér

Zoltán Henč . . . . . inspektor pro
kulturu ONV

Jozef Horniak . . . . . metodik OD

Klára Vodičková . . . . . knihovnice

Ondrej Major . . . . . zřízenec OB

Andula

Půjdu! Ale i ty půjdeš! Vy všichni! A tenhle prokletý statek se rozsype na hromadu nepotřebných kamenů!

Kudja
Karvaš
Fredro
Frýda

Kenži Katakana
Polnočná omša
Dámy a husáři
Korene vo vetre

Divadelní soubor učitelů v Levicích je jednou z prvních stálých ochotnických scén v ČSSR. Soubor studuje jedinou inscenaci za sezónu a s ní pak zajiždí do celého okresu. Korene vo vetre hráli už levičtí učitelé sedmáctkrát. Jejich zájezdová činnost má pro okolí Levic velký význam. Je to oblast čistě zemědělská, kde 95 procent půdy obhospodařují Jednotná zemědělská družstva. Soubor se neomezuje jen na studium divadelních her, ale obstarává i program pro různé akademie a oslavy — k Leninovým narozeninám, k výročí Velké říjnové socialistické revoluce apod. Členové souboru pracují v poradním sboru pro divadlo, jsou členy okresních a krajských porot, letos soubor uspořádal maskérské školení pro ochotníky z celého okresu a školení režisérů. Pro podzimní období připravují školení o jevištní technice.

Spolupráce souboru s profesionálními divadelníky byla navázána teprve v letošní sezóně, když při inscenaci Frýdovy hry pomáhala souboru bratislavská režisérka Lokvencová-Husáková.

21. srpna 1961 v 10 hodin plenární diskuse o představení na téma »Dramaturgie iniciativní a konvenční«.

PONDĚLÍ 21. SRPNA 1961

DRAMATICKÝ ODBOR TYL
MĚSTSKÉ OSVĚTOVÉ BESEDY
V LOUNECH

TŘETÍ SESTRA

Režie . . . . .
 Scéna . . . . .
 Hudba . . . . .

Maminka . . . . .
 Libuše }
 Pavla } její dcery . . . . .
 Petra }
 Fanča Kolčavová . . . . .
 Ferdyš }
 Vít } její synové . . . . .
 Josef Kotrle . . . . .
 Doktor Plachý . . . . .
 Ladislav Plachý . . . . .
 Parták Helena . . . . .
 Dr Stanislav Koníček . . . . .
 Vladimír Král . . . . .
 Paní Králová . . . . .
 Paní domácí . . . . .
 Pan Klement . . . . .
 Mladíček . . . . .
 Za autora . . . . .

Hraje instrumentální skupina orchestru
 ZK Elektroporcelán, n. p., Louny

Představení řídí . . . . .
 Text sleduje . . . . .
 Světla . . . . .
 Stávby . . . . .

Václav Šlajcher . . . . . učitel
 Josef Melena . . . . . studující
 Václav Chochola . . . . . učitel hudby
 Vladimír Matějka . . . . . technik
 Jiří Vaněk . . . . . technik

Alena Davidová . . . . . v domácnosti
 Jitka Škaloudová . . . . . pokladní samoobsluhy
 Květa Hořejší . . . . . zdravotní sestra
 Milena Richterová . . . . . úřednice
 Marie Volmutová . . . . . dělnice
 Jaroslav Šebesta . . . . . technik
 Josef Leinar . . . . . technik
 Ladislav Škaloud . . . . . zástupce ředitele Cukrovaru
 Václav Šlajcher . . . . . učitel
 Antonín Havlín . . . . . ved. okres. střed. n. p. Kniha
 Josef Matějka . . . . . technik
 Jiří Kladiwo . . . . . stavební technik
 Zdeněk Bába . . . . . pracovník OOR
 Helena Krejčová . . . . . úřednice
 Dagmar Kneschkeová . . . . . úřednice
 Ladislav Petržilka . . . . . řidič
 Jiří Wágner . . . . . student
 Miroslav Charvát . . . . . učitel

Jiří Hájek . . . . . učitel
 Karel Štěpánek . . . . . učitel
 Josef Hněvsa . . . . . učitel
 Vlastimil Bezucha . . . . . dělník
 Josef Kříž . . . . . dělník

Pravdivé svědectví o nás... Jaké by asi bylo,
kdybychom sami sčetli své životy a své dílo,
kdybychom sami řekli, jací jsme vlastně byli...

Hikmet	Damoklův meč
Virta	Nedohledné dálky
Corrinth	Trojané
Pfeiffer	Slavnost lampiónů
de Filippo	Neapol, město miliónů
Pogodin	Aristokrati
Karvaš	Pacient 113
Brandová	Malajská romance
Shakespeare	Sen noci svatojánské

Lounský soubor osvětové besedy má dlouhou tradici — vznikl už v minulém století. V roce 1949 se soubor „J. K. Tyl“ stal součástí Uzlového klubu železničářů v Lounech a od roku 1958 patří k Městské osvětové besedě, která je současně provozovatelem Fučíkova divadla. Soubor tedy má k dispozici vlastní budovu. Po roce 1945 dosáhl lounský soubor řady úspěchů na národních přehlídkách a v krajských soutěžích.

Charakteristickým rysem práce tohoto souboru je zájem o mladé ochotníky. Svědčí o tom i ta skutečnost, že věkový průměr souboru se pohybuje kolem třiceti let. A co je hlavní: členové souboru organizují studio pro mladé ochotníky. Po celou zimu se týden co týden schází dvacet mladých lidí, kteří se od svých starších a zkušenějších kolegů učí pracovat v divadle. Kromě toho lounský soubor pořádá veřejné generální zkoušky spojené s diskusí o inscenaci, diskuse při zájezdech na venkov a zajišťují kolektivně na významná divadelní představení do Prahy.

22. srpna 1961 v 10 hodin plenární diskuse o představení na téma »O režijní práci«.

DIVADELNÍ SOUBOR
KULTURNÍHO DOMU ROH A ZK
ZÁVODŮ VÍTEZNÉHO ÚNORA
HRADEC KRÁLOVÉ

JAN ROHÁČ Z DUBÉ

historická hra o pěti jednáních

Režie . . . . .

Výprava . . . . .

Hudba . . . . .

Üčinkují členové komorního orchestru
Divadla Vítězného února

Aleš Vřešřovský z Risenburka,

správce království Českého . . . . .

Hynce Ptáček z Pirkštejna . . . . .

Jan Velvar, konšel Starého města pražského . . . . .

Kněz Prokop Holý . . . . .

Jan Čapek ze Sán . . . . .

Jan Roháč z Dubé . . . . .

Širnoček . . . . .

Hrdinka }
Baba } bratři Táborští . . . . .

Anna, Velvarova dcera . . . . .

Sigmund, císař římský, král uherský . . . . .

Brunorio de la Scala . . . . .

Kašpar hrabě Šlik, kancléř císařův . . . . .

Diviš Bořek z Miletína . . . . .

Mistr Jan z Příbrami . . . . .

Městský písař . . . . .

Císařovna Barbora . . . . .

Žebravý mnich . . . . .

Kejklíř . . . . .

Mastičkář . . . . .

Bakalář . . . . .

Matrona ze Sieny . . . . .

Josef Vavřička . . . . . pracovník Osvětového domu

Josef Feuereisel . . . . . výtvarník Divadla
Vítězného února

Jaroslav Hübner . . . . . dirigent Divadla
Vítězného února

Milan Stránský . . . . . úředník

Rudolf Faltejsek . . . . . učitel

Vladimír Brinkman . . . . . svářeč

František Císař . . . . . úředník

Miroslav Vlachý . . . . . plánovač

Jiří Paukert . . . . . úředník

Josef Martínek . . . . . dělník

Břetislav Lelek . . . . . metodik KD ROH

Ladislav Věchet . . . . . vedoucí prodejny Kniha

Miloslava Paukertová . . . . . úřednice

Jiří Podubecký . . . . . asistent Pedagog. institutu

Oldřich Renčín . . . . . úředník

Otakar Pelant . . . . . vedoucí Zimního stadiónu

František Doležal . . . . . vedoucí prodejny Elektra

Milan Panenka . . . . . učitel

Václav Týfa . . . . . státní zaměstnanec

Ludmila Suchardová . . . . . úřednice

Josef Veselý . . . . . ředitel školy

Milan Panenka . . . . . učitel

Petr Průša . . . . . vedoucí poradny LUT

Otto Richter . . . . . úředník

Marie Rádlová . . . . . úřednice

Lucetta . . . . .
První . . . . .
Druhá } krásná paní . . . . .
Třetí } . . . . .
Arnošt z Vlašimě, dvorský maršálek císařův . . . . .
Jan Palomar, arcijáhen Barcelonský . . . . .
Zástupcové českých měst . . . . .

Dvorní dámy . . . . .

Kardinálové a mniši . . . . .

Kumáni . . . . .

Italové . . . . .

Pážata . . . . .

Hana Ondráčková . . . . . úřednice
Jarmila Faltejsková . . . . . učitelka
Jindra Židlická . . . . . učitelka
Alice Židlická . . . . . pracovnice Osvětového domu
Václav Válko . . . . . důchodce
Petr Průša . . . . . vedoucí poradny LUT
František Volvecký . . . . . dělník
František Císař . . . . . úředník
Miroslav Vlachý . . . . . plánovač
Josef Hora . . . . . dělník

Ludmila Podubecká . . . . . v domácnosti
Růžena Tobišková . . . . . úřednice
Eva Hrušková . . . . . pracovnice Osvětového domu
Zuzana Vyleťalová . . . . . úřednice
Miloslava Paukertová . . . . . úřednice
Zdena Benýšková . . . . . učitelka hudby

Vlastimil Krejča . . . . . úředník
Josef Šubrt . . . . . dělník
Josef Martínek . . . . . dělník
Otto Richter . . . . . úředník
Oldřich Kohout . . . . . učitel
František Koudelka . . . . . učitel
Ladislav Louda . . . . . dělník
Milan Kerhart . . . . . skladník
Ferdinand Valášek . . . . . důchodce
Antonín Šimek . . . . . strážný

Josef Hora . . . . . dělník
Karel Pecolt . . . . . dělník
Milan Kubizňák . . . . . dělník
Ladislav Friedl . . . . . dělník
Lubomír Najman . . . . . řidič
Petr Zörner . . . . . studující
Josef Brouček . . . . . dělník

Ludmila Podubecká
Petr Podubecský

Představení řídí . . . . .
Text sleduje . . . . .
Masky . . . . .

Světla . . . . .
Technická spolupráce . . . . .

Julius Černý . . . . . dělník
Božena Šubrtová . . . . . v domácnosti
Rudolf Kurel . . . . . člen Divadla E. F. Buriana
Karel Michalička . . . . . ředitel kadeřnické školy
Jaroslav Šejvl . . . . . elektrikář KD ROH
Svatopluk Benýšek . . . . . akademický malíř
Petr Průša . . . . . vedoucí poradny LUT
Alice Židlická . . . . . pracovnice Osvětového domu
Stanislav Hrnčíř . . . . . údržbář
Václav Rejnek . . . . . dělník

Jan Roháč
Bouře jde za mnou a udeří tebe i tvůj rod!

Do nedávna pracovalo v Hradci Králové několik divadelních souborů bez jakékoliv hlubší vzájemné spolupráce. Jejich činnost byla velmi roztržštěná. Vznikala řada představení různých her, která v mnohých případech nebyla po režijní a herecké stránce dokonalá a repertoár jednotlivých souborů se musel přizpůsobovat hereckým možnostem kolektivu.

Okresní poradní sbor pro divadlo v Hradci Králové doporučil na podzim minulého roku hradeckým souborům, aby spolupracovaly na společné inscenaci některého Jiráskova díla a důstojně tím oslavily 110. výročí narození slavného autora Východočeského kraje. Iniciativy se ujal soubor Kulturního domu ROH, který po dohodě se závodním klubem Závodů Vítězného února v Hradci Králové soustředil členy různých divadelních souborů a další zájemce o ochotnické divadlo. Tak vznikl více jak 50členný kolektiv, který v režii Josefa Vavříčky nastudoval Jiráskovu hru Jan Roháč z Dubé.

23. srpna 1961 v 10 hodin plenární diskuse o představení na téma »Cesta za moderní inscenací klasických her«.

STŘEDA 23. SRPNA 1961

SPOJENÉ PLZEŇSKÉ SOUBORY

PANÍ KALAFOVÁ

Režie . . . . .
 Pomocná režie . . . . .
 Scéna . . . . .

Růžena Kalafová, vdova po advokátovi . . . . .
 Blažena, její dcera . . . . .
 Dionýs Fidrmuc, obchodník, její druhý muž . . . . .
 Amálka, Blaženina dcera z prvního manželství . . . . .
 Martin Vinař, strojvedoucí . . . . .
 Marie, jeho žena, druhá dcera Kalafové . . . . .
 Alexandr Ryneš, úředník hejtmanství . . . . .
 Lidka, služebná u Fidrmuců . . . . .
 Tomáš Sosna, solcitatör ve výslužbě . . . . .
 Ondřej Hron, dělník v ocelárně . . . . .
 Josef Breburda, horník . . . . .
 Breburdová, jeho žena . . . . .
 Svitáková, posluhovačka . . . . .
 Filip Šaroč . . . . .
 Lojzík Sviták . . . . .
 Dělník . . . . .
 Komisař . . . . .

Stavby a světlo . . . . .
 Masky . . . . .

Štěpán Marovič . . . . . úředník
 František Jareš . . . . . zaměstnanec lékárny MÜNZ
 Vladimír Heller . . . . . výtvarník Divadla J. K. Tyla
 v Plzni

Věra Filipcová . . . . . úřednice
 Ludmila Jahlová . . . . . účetní
 Václav Belza . . . . . dělník
 Nina Švarcová . . . . . revisorka
 Václav Mikuláš
 Helena Fricková . . . . . v domácnosti
 Miloslav Plas . . . . . učitel
 Slávka Trčková . . . . . zdravotnická laborantka
 Antonín Štástka . . . . . důchodce
 Jiří Křen . . . . . soustružník
 Bedřich Huleš . . . . . konstruktér
 Ema Neblechová . . . . . dělnice
 Anna Rychtaříková . . . . . lakýrnice
 Jiří Jahl . . . . . zaměstnanec Kraj. spr. spojů
 Vladimír Gardavský . . . . . studující
 Ladislav Neblecha . . . . . vedoucí prodejny
 Jan Meisner . . . . . dělník

Kolektiv Malého divadla

Rudolf Kurel . . . . . člen Divadla E. F. Buriana

Kalařová

Hlídejte — neuteču... Není kam... V tom je to všechno... Ale aspoň vašeho konce se dožít!... Ztraceně!... Asi ne... Nedožiju... Nedočkám se...

Všechny plzeňské soubory se chystaly nastudovat představení k oslavám 40. výročí založení Komunistické strany Československa. Z okresního poradního sboru vyšel návrh uskutečnit společné představení, které by nastudovali nejlepší a nejzkušenější členové divadelních souborů Plzeňska. Dramaturgická sekce poradního sboru vybrala hru, režii pověřila soudruha Štěpána Maroviče a ten pak vybral ze souborů nejlepší a nevhodnější představitele pro jednotlivé role.

Z účinkujících — ačkoli jsou z různých souborů — se při práci vytvořil družný a pevný kolektiv.

---

24. srpna 1961 v 10 hodin plenární diskuse o představení na téma »Otázky scénografie«.

ČERNÁ KOBRA

Režie . . . . .
 Scéna . . . . .
 Kytara . . . . .

Vašek . . . . .
 Tonda . . . . .
 Mirek . . . . .
 Honza . . . . .
 Líba . . . . .
 Růža . . . . .
 Hanka . . . . .

Květa Šmelhausová . . . . . laborantka
 Jiří Zhibo . . . . . úředník
 Jarka Kukula . . . . . student

Míša Stránský . . . . . učeň
 Josef Pokorný . . . . . žák 6. třídy
 Luboš Červený . . . žák 1. ročníku prům. školy
 Karel Nemasta . . . . . automechanik
 Věra Poláková . . . . . žákyně 8. třídy
 Hana Středová . . . . . dámská krejčová
 Eva Kubátová . . . . . žákyně 9. třídy

Chci, aby z vás vyrostli chlapi a ne baby, rozumíš. A přátelství je první předpoklad našeho kolektivu. Na vodě se nám může ledacos stát. Musíme mít jeden na druhého spolehnouti.

Stehlík

Horák

Hrubín

Perníková chaloupka

Zvířátka a loupežníci

Sněhurka, zvířátka a sedm mužičků

Dětský soubor, který na hronovské přehlídce uvádí představení Černé kobry, je součástí závodního klubu MAJ v Hronově. Pracují v něm děti, mládež a podle potřeby i dospělí členové souboru. Dříve dětský soubor pracoval náhodně a nepravidelně, v posledních letech se však vedení souboru snaží o soustavnou spolupráci se školou a o vytvoření systému divadelní výchovy dětí. Dětský soubor závodního klubu MAJ jezdí na zájezdy do okolních měst i venkovských míst, v budoucnosti se však jeho činnost soustředí na vytvoření kolektivu mladých lidí, kterým by se v kroužku radostně pracovalo, kteří by se naučili milovat a znát všechna odvětví umění, nejen divadlo. Proto do konce roku se bude vedení souboru ve spolupráci se školou zabývat především širším výběrem dětí a jejich přípravou pro další práci, v roce 1962 se už bude výběr zužovat tak, aby byl vytvořen spolehlivý okruh schopných a vyškolených dětí.

25. srpna 1961 v 16 hodin beseda na téma »Hrajme pro děti«.

DRAMATICKÝ SOUBOR
ZÁVODNÍHO KLUBU
SVIT GOTTWALDOV

LIŠKA A HROZNY

Překlad . . . . .
 Režie . . . . .
 Výtvarník . . . . .
 Umělecký poradce . . . . .

Kleia . . . . .
 Melita . . . . .
 Ezop . . . . .
 Xantos . . . . .
 Černoch . . . . .
 Agnostos . . . . .

Představení řídí . . . . .
 Text sleduje . . . . .
 Světlo . . . . .
 Zvuk . . . . .

Vladimír Hviždala
 Věra Baláková . . . . . účetní
 Svatopluk Chudara . . . . . propagační pracovník
 Evžen Kubíček . . . . . člen Divadla pracujících

Zdeňka Stašová . . . . . učitelka
 Věra Baláková . . . . . účetní
 Miloš Kadlec . . . . . dělník
 Jiří Bystřina . . . . . ved. redaktor záv. časopisu
 Jaroslav Ticháček . . . . . zaměstnanec Pramenu
 Jiří Dubanský . . . . . pracovník ONV

Milena Kadlecová . . . . . účetní
 Jana Rajlichová . . . . . soustružnice
 Vladimír Chlopčík . . . . . chemik
 Lubomír Šmrha . . . . . hospodář ZK

Ezop

Každý člověk je zralý pro svobodu. Aby pro svobodu zemřel!

Soubor závodního klubu SVIT byl založen roku 1948. V Gottwaldově nemá příliš příznivé podmínky pro činnost. Nemá vlastní jeviště a v městě tedy reprisuje každou inscenaci jen jednou nebo dvakrát. Veškerá pozornost a péče souboru je soustředěna na vesnici. Zajíždí do 35 obcí Gottwaldovského okresu, nad nimiž má patronát a s nimiž pravidelně spolupracuje. V těchto patronátních vesnicích je soubor oblíben pro svou obětavou a neúnavnou spolupráci s méně vyspělými venkovskými soubory. Členové souboru pracují v okresním poradním sboru, zajíždějí na vesnice jako instruktoři, účastní se různých školení a seminářů, přinášejí dobrou kulturní práci. Soubor kromě toho pořádá společné návštěvy kulturních podniků, rekreační nedělní zájezdy a organizuje vnitrosouborová školení svých členů, zaměřená na jednotlivé obory jevištní techniky — na jevištní řeč, na kulturu pohybu a podobně.

Hikmet

Preissová

Grabowski

Stanislav

Romanovský

Fredro

Gorkij

Čtvrtek

Damoklův meč

Její pastorkyňa

Vlk, koza a kůzlátka

Paprsek X (Omyl profesora Somola)

Zvířátka a hasrman

Dámy a husaři

Vassa Železnovova

Modrý kosatec

---

25. srpna 1961 v 10 hodin plenární diskuse o představení na téma »Otázky kultury jevištního pohybu«.

PÁTEK 25. SRPNA 1961

DIVADELNÝ SÚBOR
ANDREJA SLÁDKOVIČA
PRI OKRESNÉM DOME OSVETY
V BANSKEJ BYSTRICI

HÁJNIKOVA ŽENA

Dramatizace . . . . .

Režie . . . . .

Asistent režie . . . . .

Výprava . . . . .

Hudba . . . . .

Choreografie . . . . .

Michal Čajka . . . . .

Hana . . . . .

Otec . . . . .

Matka . . . . .

Tereza . . . . .

Villáni . . . . .

Artuš . . . . .

Janči . . . . .

Polesný . . . . .

Habáň . . . . .

Sudca . . . . .

Prokurátor . . . . .

Obhájca . . . . .

I. sudca . . . . .

II. sudca . . . . .

Hájnik . . . . .

Hájníci, polovníci, dedinská chasa a maliniarky —
členové souboru DAS a krajského souboru písní a tanců

Představení řídí . . . . .

Text sleduje . . . . .

Světlo . . . . .

Zvuk . . . . .

Stavba scény . . . . .

Jarmila Killerová

Jozef Pálka . . . . . šéfrežisér ŠD Košice

Drahomíra Bargárová . . . . . dramaturg Divadla.
Jozefa Gregora-Tajovského
v Banské Bystrici

Ondrej Záturecký . . . . . ředitel PKO

Pavol Herchl . . . . . výtvarník Divadla JGT
v Banské Bystrici

Vojtech Adamec . . . . . dirigent Čs. rozhlasu
v Košicích

Ján Husárik . . . . . metodik ODO

Ondrej Záturecký . . . . . ředitel PKO

Oľga Barlová-Sluková . . . . . pracovnice PKO

Anton Perichta . . . . . učitel

Terézia Kováčová . . . . . v domácnosti

Šarlota Rádlová . . . . . učitelka

Eugen Stollmann . . . . . důchodce

Juraj Kováč . . . . . metodik ODO

Ondrej Habodás . . . . . plánovač

Juraj Šuška . . . . . důchodce

Jozef Sůmrak . . . . . kontrolor plnění plánu

Jozef Michalík . . . . . zaměstnanec ČSD

Jozef Moravčík . . . . . inspektor pro kulturu ONV

Zdeno Oravec . . . . . programový pracovník
rozhlasu

Juraj Šuška . . . . . důchodce

Ján Sél . . . . . sociální referent OOR

Rastislav Čunderlík . . . . . pracovník Závodů
kancelářských strojů

Ondrej Záturecký . . . . . ředitel PKO

Oľga Knietlová . . . . . knihovnice

Justýn Juráček . . . . . montér

Štefan Chlumecký . . . . . výtvarník ODO

Ondrej Bielik . . . . . truhlář

Václav Smidt . . . . . pomocný výtvarník ODO

Pozdravujem vás, lesy, hory,
z tej duše pozdravujem vás!

Soubor Andreje Sládkoviče oslavil už třicet let svého trvání. Vznikl v roce 1929 sloučením několika divadelních kroužků ve velké těleso se stodvaceti členy. Od roku 1954 soubor patří k Okresnímu domu osvěty. Brzy po roce 1954 se k došavadnímu souboru připojil i soubor učitelů. Od roku 1956 nese jméno významného slovenského básníka Andreje Sládkoviče.

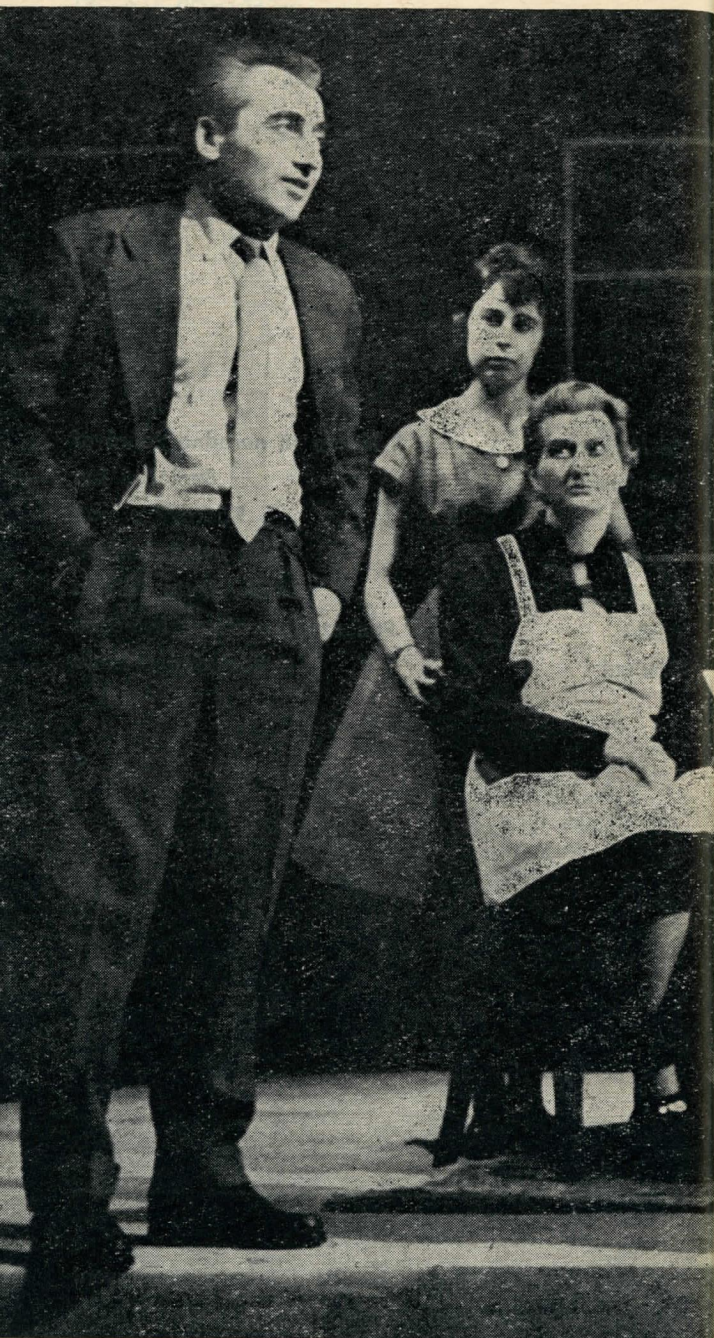
Práce souboru je velmi různorodá a bohatá. Její těžiště je v zájezdech na vesnici. Neomezuje se však jen na studium celovečerních činoher, ale zařazuje do svého plánu i živé noviny, žňové estrády. Vedení souboru pravidelně pořádá školení členstva, besedy i výlety s programem. Vnitřní život souboru je pevně organizován, dramaturgická rada rozhoduje o přípravě školení, o plánu činnosti souboru. Pravidelně podle plánu se konají schůzky výboru, dramaturgické rady, členstva. V Hronově vystupuje banskobystriický soubor již po čtvrté. V roce 1932 se zúčastnil Hronova Stodolovou hrou Bačova žena, v roce 1956 uvedl Hviezdoslovova Herodesa a Herodiase, roku 1957 Göllnerovu Dračici.

de Musset
Dobričanin
Štejn
Dekker
Horynová
Walló
Goldoni

S láskou sa neradno zahrávať
Spoločný byt
Kádrový prípad
Svet nemá čakáreň
Skúšky čerta Belínka
Princezná so zlatou hviezdou
Rozkošná príhoda

26. srpna 1961 v 10 hodin plenární diskuse o představení na téma »Otázky dramatizací«.

KARASOVO DIVADLO
TĚLOCVIČNÉ JEDNOTY BANÍK
V TIŠNOVĚ

PŘÍLIŠ ŠTĚDRÝ VEČER

Režie . . . . .
Výtvarník . . . . .

Otec . . . . .

Hanka . . . . .

Karel . . . . .

Madlenka . . . . .

Babička . . . . .

Druhý otec . . . . .

Dvacetiletý . . . . .

Silný muž . . . . .

Servírka . . . . .

Advokát . . . . .

Jeho žena . . . . .

Mladý muž . . . . .

Mladá žena . . . . .

Pionýrská vedoucí . . . . .

Text sleduje . . . . .

Světlo . . . . .

Dr Zdeněk Modrák . . . . . lékař
Leoš Malec . . . . . učitel

Miroslav Paukert . . . . . hlavní ekonom
Jáchymovských dolů

Věra Medunová . . . . . učitelka

Zdeněk Kuča . . . . . údržbář

Liba Deněfová . . . . . zdravotní sestra

Darja Kučerová . . . . . v domácnosti

Josef Sobotka . . . . . dělník

František Staněk . . . . . vysokoškolský student

Zdeněk Sedmera . . . . . úředník

Draha Hortová . . . . . v domácnosti

Luboš Kostelecký . . . . . ekonom

Marie Mrázková . . . . . učitelka

Radek Galář . . . . . úředník

Jarka Kostelecká . . . . . v domácnosti

Růžena Štouračová . . . . . kreslička

Gertruda Modráková . . . . . v domácnosti

Miloslav Navara . . . . . technický úředník

Zdeněk Deněf . . . . . technický úředník

Chtěl bych, aby každé, na kom to záleží, strašně dlouho vážil, nežli rozhodne o člověku!

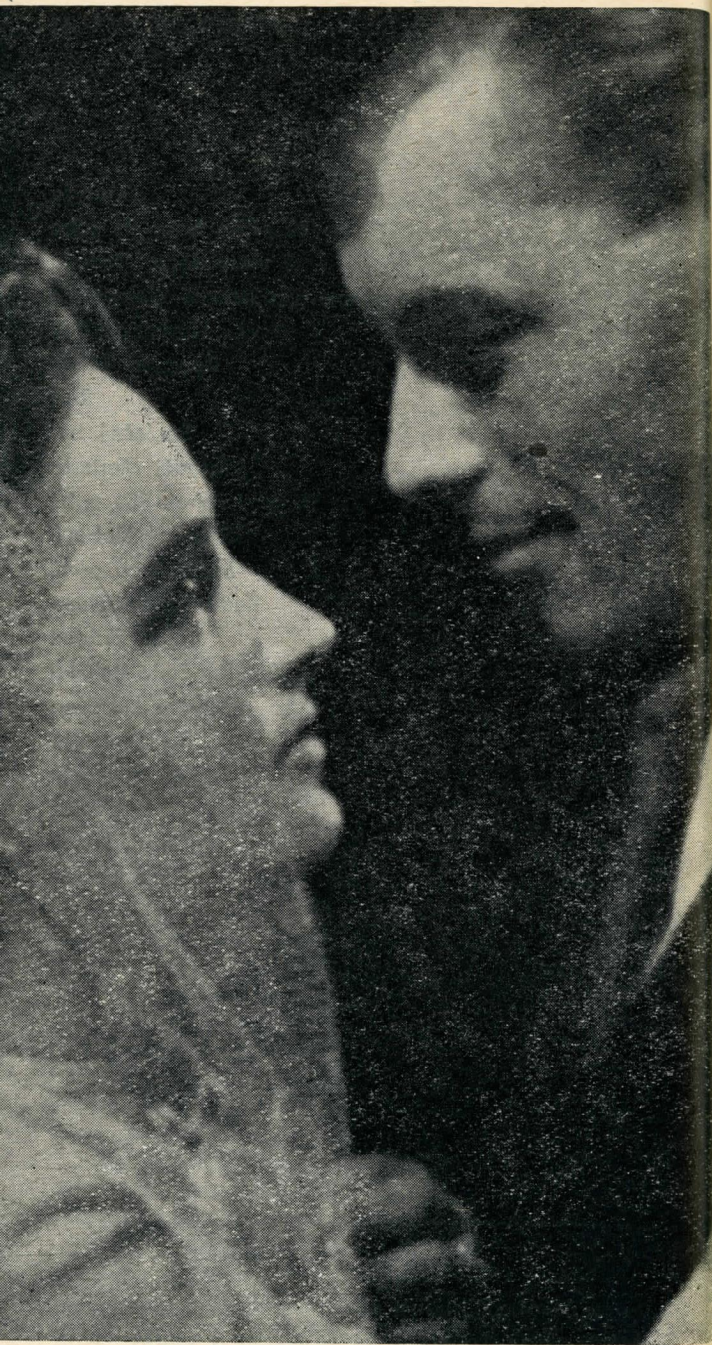
Karasovo divadlo vzniklo roku 1950 sloučením tří tehdejších tišnovských souborů. Zpočátku soubor patřil k závodnímu klubu Předklásterských papíren, později se stal součástí tělocvičné jednoty. V současné době má 93 členů, rozdělených do specializovaných skupin pro estrádní pořady, literární pásma atd. Charakteristickým rysem tohoto souboru je jeho rozsáhlá kulturní činnost mimodivadelní. Karasovo divadlo ve spolupráci s místní hudební školou obstarává a pořádá všechny kulturní podniky Tišnova. Připravuje pořady k oslavám MDŽ, k výročí VŘSR, k oslavám Leninovým, provedlo celou řadu literárních večerů — Mahenův, Tylův, Vrchlického, Fučíkův, Čapkův, Halasův — a již po několik let organizuje abonentní koncerty významných sólistů i těles, zájezdy hostů Pražského jara, recitační večery Karla Högra, Vlasty Fialové a mnoho jiných významných kulturních akcí. Ale tím ještě činnost Karasova divadla nekončí. Členové souboru aktivně spolupracují se školami a pomáhají školním dramatickým kroužkům, spolupracují s rozhlasem po drátě a připravují pravidelné programy pro pacienty místní nemocnice. Dříve se činnost souboru omezovala pouze na Tišnov, v poslední době se rozvíje i zájezdy do okolí. Tato bohatá kulturní činnost má ovšem význam nejen pro tišnovské publikum, ale i pro vnitřní život souboru, pro jeho kulturně-politický růst a pro rozvíjení vyspělosti jeho členů.

Mrštíkové	Maryša
Kubátová	Jak přišla basa do nebe
Erben	Tři zlaté vlasy děda Vševěda
Beneš	Pohádka o Honzovi a princezně Zlatovlásce
V & W	... si pořádně zařadit
Janotová	Kouzelný kvítek
Čapek	RUR
Dobřičanin	Společný byt
Hořký	Čaroděj Marlesto
Vaňátko	Jednou ranou 300 zabil
V & W	Slaměný klobouk
Goldoni	Sluha dvou pánů
Zeyer	Radúz a Mahulena
Štroupežnický	Naši furianti
Horynová	Zkoušky čerta Belínka
Andersen	Sněhová královna
Karvaš	Půlnoční mše
Arbuzov	V hodině dvanácté
Michalkov	Sombrero
Fixová	Černá kobra
Horynová	Zlatá studně

27. srpna 1961 v 10 hodin plenární diskuse o představení na téma »Herecká práce ve veselohře a satirě«.

NEDĚLE 27. SRPNA 1961

DIVADELNÍ SOUBOR
ZÁVODNÍHO KLUBU
MORAVSKÝCH CHEMICKÝCH ZÁVODŮ
ZÁVOD DUKLA
OSTRAVA - HRUŠOV

IRKUTSKÁ HISTORIE

Překlad . . . . .
 Režie . . . . .
 Hudební spolupráce . . . . .
 Scéna . . . . .

Chór . . . . .
 Vlaja . . . . .
 Sergej . . . . .
 Viktor . . . . .
 Serďuk . . . . .
 Larisa . . . . .
 Zinka . . . . .
 Denis . . . . .
 Rodik . . . . .
 Lapčenko . . . . .
 Muž . . . . .
 Zdravotní sestra . . . . .
 Aljoša - harmonikář . . . . .
 1. mládenec . . . . .
 2. mládenec . . . . .

Představení řídí . . . . .
 Text sleduje . . . . .
 Scénu zhotovil . . . . .
 Stavby . . . . .

Sergej Machonin . . . . .
 Jaroslav Kocman . . . . . dělník
 Pavel Motloch . . . . . studující
 Oldřich Kubečka . . . . . technik

Jaroslav Kocman . . . . . dělník
 Danuše Smetanová . . . . . učitelka
 Jaroslav Žebrák . . . . . laborant
 Zdeněk Krčmář . . . . . učitel
 Alois Bortl . . . . . elektrikář
 Olga Markelová . . . . . studující
 Marie Klimtová . . . . . studující
 Oldřich Kubečka . . . . . technik
 Čestmír Dušek . . . . . typograf
 Jaroslav Pacut . . . . . redaktor závodního časopisu
 Zdeněk Student . . . . . technik
 Drahomíra Pacutová . . . . . skladnice
 František Lys . . . . . dělník
 Lumír Martásek . . . . . zedník
 Jiří Pacut . . . . . zámečník

Miroslav Cichý . . . . . technik
 Libuše Cichá . . . . . v domácnosti
 Josef Bajgr . . . . . svářeč
 Zdeněk Řeha . . . . . svářeč
 Josef Čopík . . . . . dělník
 Milan Martásek . . . . . klempíř
 Vladimír Šoustal . . . . . zámečník
 Eduard Musial . . . . . elektrikář

Co člověk potřebuje ke štěstí? Aby jeho dílo bylo aspoň o kousíček lepší, než je sám.

Soubor byl založen roku 1946 při Chemickém závodě Dukla v Hrušově. V roce 1950 organizoval poprvé divadelní festival ochotnických souborů Ostravského kraje „Hrušovské divadelní jaro“. Letos se konal již jedenáctý ročník této přehlídky.

Soubor má nyní 45 členů a vedle studia celovečerních činoherních představení věnuje se i malým formám, jejichž náměty jsou vytěženy ze života závodu. Z členů souboru jsou sestavovány i kulturní úderky které vystupují v ozdravovnách a zotavovnách ROH. Při souboru byl letos založen kolektiv mladých, který se má stát rezervou pro doplňování vlastního souboru. Soubor se již deset let věnuje školnímu dramatickému kroužku, nad nímž má patronát a poskytuje mu odbornou i materiální pomoc.

Hrušovští si brigádnicky upravili jeviště, které patří k nejlépe vybaveným scénám na Ostravsku.

Weisenborn

Blažek

Karvaš

Karvaš

Drda

Ztracená tvář

Třetí přání

Meteor

Půlnoční mše

Dalskabáty, hřišná ves

27. srpna 1961 ve 23 hod. plenární diskuse a představení na téma »Obraz dnešního člověka na jevišti«.

Vydal Přípravný výbor XXXI. Jiráskova Hronova a Ústřední dům lidové umělecké tvořivosti v Praze. Redigovala a k tisku připravila Eva Machková. Obálka a grafická úprava Libor Fára. Foto Karel Minc (Třetí sestra, Jan Roháč, Paní Kalafová a Příliš štědrý večer), a Miloslav Stránský (Černá kobra). — Vytiskla Jiskra, tiskařské závody, n. p., provozovna Hronov. — Cena 3,— Kčs.

N-05*11762

XXXI. JIRÁSKŮV HRONOV

ÚSTŘEDNÍ
PŘEHLÍDKA
DIVADELNÍCH
SOUBORŮ
LIDOVÉ
UMĚLECKÉ
TVOŘIVOSTI

HRONOV 19. SRPNA — 27. SRPNA 1961

